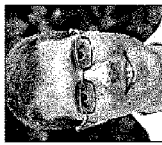


Un pla territorial del Pirineu, sense el Pirineu



ALBERT BATALLA

Diputat al Parlament i regidor de l'ajuntament de la Seu d'Urgell

Quan es va crear la figura del subdelegat del Govern de l'Alt Pirineu i Aran molts pirinencs vam arribar a creure que l'aposta del Govern de la Generalitat per al desenvolupament específic d'aquesta àrea era seriosa. Un organisme d'aquestes característiques havia de dur a aquest territori un tractament diferenciatiu, d'acord amb les seves necessitats reals, fruit d'una política de proximitat que només és possible quan les administracions s'apropen al territori.

Fa pocs mesos, a la placa que llueix la seu d'aquest organisme, s'hi van esborrar les lletres "sub", de manera que es tallava el cordó umbilical que el mantenia sotmès a instàncies superiors. Ara, la germana petita s'havia independitzat per passar a ser una delegació amb totes les seves lletres. Llàstima, però, que tot queda en un simple joc de paraules buit de contingut, jocs als quals, pel que hem pogut comprovar, el nostre delegat territorial hi és molt aficionat. "Fariseus, hipòcrites, falsos, capciosos", el senyor Vicent Orrit sembla haver-se estudiat el diccionari de sinònims sencer per poder definir la postura de CiU.

Però, jo em pregunto, buscar el consens o establir ponts de diàleg, com li esdem demanem al Govern per aconseguir un Pla Territorial de l'Alt Pirineu i Aran de qualitat, això és ser hipòcrita? En canvi, la paraula que més li escua a qui posa per davant els interessos partidistes d'un Govern en declivi, en lloc de treballar per dotar d'un futur millor el seu territori, és la de "traïdor", que s'atribueix a aquell que viola la fidelitat que deu a algú, en aquest cas a un conjunt de ciutadans. I posats a buscar sinònims històrics el que més s'escua en aquest context és el de "judes".

Convergència i Unió no ha amagat mai el seu interès per elaborar un pla territorial que defineixi les línies mestres que han de determinar el desenvolupament del Pirineu a llarg termini. Per això, en vam ser els impulsors i per això vam donar suport a l'actual Govern en el procés de redacció. Però aquest suport no era incondicional, a canvi calia establir un procés d'interlocució real amb les institucions i amb els agents socials per donar al document un contingut acurat i amb previsió de futur. En lloc d'això se'ns presenta un document sense am-

bicions, ja que descuida àmbits fonamentals com la ramaderia, el turisme, l'ensenyament o els serveis socials. Tot plegat fruit de la improvisació i la manca de consens.

Es inadmissible qualificar d'"ampli procés de consulta i participació" tot un procés de reunions informatives, que no han estat més que això, informatives. Mentre que només s'ha convocat una sola reunió de treball amb representants locals i comarcals. També considero una falta de respecte al territori que no s'hagi contestat ni a una sola de les 103 al·legacions que es van presentar al document. Tot plegat demostra les presses del Govern per dissimular el seu descuit en les qüestions que afecten el Pirineu durant tota la legislatura.

Un pla amb aquesta repercussió no el pot aprovar un govern en minoria que porta penjada la data de caducitat a l'esquena. Ni tan sols ha de ser el pla d'un govern o d'un partit sinó que ha de ser un projecte de tots els pirinencs, blindat a l'alternança política.

Però aquest no és el primer cop que aquest Govern peca de poca o nul·la sensibilitat cap a la realitat del Pirineu. Per

cobrir l'expedient i donar una imatge de proximitat s'ha creat la Delegació del Govern del Pirineu, que ha estat molts cops més un organisme de control sobre el territori que de desenvolupament. I si no com s'explica que el Consell General de Muntanya només s'hagi convocat dues vegades en tota la legislatura, que s'hagi suprimit el Programa de Politiques de Muntanya o que s'hagi propiciat l'estancament orgànic i econòmic de l'Institut de Desenvolupament de l'Alt Pirineu i Aran (IIDAPA). Això sí que és hipòcrita.

Mentre el senyor Orrit ens acusa de seguimentisme de les directrius que vénen de Barcelona, CiU ha creat una federació pròpia del Pirineu des d'on es marquen les línies estratègiques de la formació respecte a aquest territori. En canvi, jo em pregunto, a quins interessos respon el senyor Orrit quan s'oblida de defensar projectes bàsics com el túnel de Comiols? A qui representa quan boicoteja iniciatives sorgides des d'institucions democràtiques com el consell comarcal del Pallars Jussà o l'ajuntament de Tremp, on l'electorat el va relegar a l'oposició? Als pirinencs, no. ●